

Ordføreren (Bækgaard): Som det fremgaar af Betænkningen, er Udvalgets Arbejde resulteret i, at der foreligger en Indstilling til Tinget, som hele Udvalget er enig om at anbefale til Vedtagelse. Som ærede Medlemmer vil erindre, gjorde der sig afvigende Opfattelser gældende, da Lovforslaget den 11. December forrige Aar var til første Behandling her i Salen, idet Ordførerne for de to Partier, der støtter Regeringen, gav deres Tilslutning til Lovforslaget, som det da forelaa fra Folketinget, medens vi, som talte fra anden Side, ikke kunde anerkende Nødvendigheden eller Rigtigheden af at vedtage en saa omfattende Lov. Udsigterne til at naa et for alle Parter tilfredsstillende eller i alt Fald enstemmigt tilvejebragt Resultat var saaledes fra Begyndelsen af ikke de lyseste, men des mere glædeligt er det da, at man alligevel nu er naaet til et Resultat. Vi bevæger os her paa et Omraade, hvor der kan gøres megen Fortræd ved, at der stadig er Strid om disse Spørgsmaal, og derfor er det i hvert Fald for mig, og jeg tror for mange, en Tilfredsstillelse, at vi her har kunnet opnaa Enighed, thi det borger jo da i nogen Grad for, at ikke de samme Spørgsmaal fortsat bliver Genstand for Strid.

Nu skal jeg naturligvis ikke overvurdere Betydningen af den Enighed, her er tilvejebragt, navnlig da jeg ved, at der i Folketinget arbejdes med et stort Forslag, som ogsaa omfatter Aldersrenten og de dertil knyttede Problemer, men jeg tror at kunne lægge saa meget ind deri, at det Spørgsmaal, der særlig har været i Forgrunden her, nemlig om Brændselhjælp til Aldersrentenydere, efter at dette Forslag forventelig er blevet vedtaget, under almindelige Forhold kan betragtes som fastlagt og løst ved Aldersrentelovens § 6, saaledes som den nu foreslaas udformet.

Som man vil se af det i Betænkningen optrykte Bilag, har Udvalget modtaget en Del Materiale til Belysning af, hvorvidt de Beløb, som Aldersrentelovens § 6 omhandler, har været tilstrækkelige til Formaalet eller ej. Oplysningerne er fra det sidst afsluttede Regnskabsaar, 1928—29. Man skal naturligvis være varsom med at slutte for afgjort paa Grundlag af et enkelt Aars Erfaring, navnlig da det er saa forholdsvis kort Tid, disse Bestemmelser har virket i — det var jo nemlig Regler, der indførtes i Loven af 1927. Men nogen Betydning maa man vel nok kunne tillægge det, og det synes da, at den overvejende Part af Landets Kommuner, baade By- og Land-

kommuner, ikke har haft Vanskelighed ved at faa Beløbene til at slaa til, medens nogle Kommuner, baade By- og Landkommuner, har opbrugt deres Beløb en Maaned før Aarets Udløb.

Nu er det noget, man har forudset, at Forholdene kan stille sig forskelligt i de forskellige Kommuner; Trangen kan være stærkere til Stede i den ene Kommune end i den anden, ligesom den kan veksle i samme Kommune fra Aar til Aar og navnlig give sig stærkere Udslag i en lille Kommune end i en større. Det er derfor ogsaa naturligt, at en saadan Oversigt viser et forskelligt Resultat i de forskellige Kommuner. Saadanne Forhold som Sygdom og stærk Alderdomssvækkelse kan selvsagt stille sig forskelligt, ligesom Spørgsmaalet om stor eller ringe eller slet ingen Plads paa Alderdomshjem spiller en Rolle. Paa Landet tror jeg ogsaa, de nedarvede Forholds Forskellighed i de forskellige Ægne gør sig gældende. Jeg tænker her særlig paa, hvor der er Aftægtsforhold eller Samboen med Børn eller andre Arvtagere, hvilket kan gøre, at Trangen, som ellers vilde stille Krav til det offentlige, afhjælpes uden direkte Udgift.

Ved Overvejelserne i Udvalget, hvorunder ogsaa de modtagne Oplysninger har været taget i Betragtning, er man kommet til det Resultat, at nogle mindre Tilføjelser til Aldersrentelovens § 6 vil kunne raade Bod paa de Vanskeligheder, som nogle Kommuner maaske har haft. Disse Tilføjelser imødekommer ogsaa i nogen Grad det forelagte Lovforslags § 2, ligesom de tager Hensyn til § 4, for saa vidt angaar Aldersrentenydernes Forhold, hvorimod man som Helhed ikke har kunnet gaa med til de øvrige af Lovforslagets Bestemmelser.

Udvalgets Indstilling gaar da ud paa, at Lovforslaget begrænses til Aldersrentenydere og betegnes som Forslag til Lov om Ændring i § 6 i Lov af 1. Juli 1927 om Aldersrente, idet det, som sagt, indeholder nogle Tilføjelser til Lovens § 6. For at gøre det saa let og forstaaeligt som muligt for Administrationen og Praktiseringen i det hele taget har man imidlertid i Ministeriet indføjet de nye Tilføjelser i Aldersrentelovens § 6, saaledes at denne optrykkes i sin nye Skikkelse. Som Forslaget her foreligger, har man ladet de nye Bestemmelser trykke med særlige Typer, Kursivskrift, for at man lettere kan faa Øje paa dem, medens de gamle Bestemmelser er trykt med almindelige Typer.

Ændringsforslaget omfatter altsaa disse